

гедии представени на сцената, но присъствуваха на действителната побѣда или падаше, на тържеството или на ужасната смъртъ на сичкитѣ вѣзли въ арената.

Двамата Галлы гладиаторы занимавахъ вече двата жѣла на арената и по мановението на Панса препуснахъ и двамата изведнажъ и насочихъ кръглитѣ си щитове единъ срѣщу другиго като поклащахъ съ другата си ръка левитѣ си но тѣи копія. Но Вервковтъ конь шомъ наблужи противника на три раскрача отскочи нечаяно на страна и Вервикъ нападна на Евгения който бърже се носяше отъ коня си. Но Евгений като противуостави бърже и искусно щита си прие на него удара, който инакъ бы му докаралъ смъртъ.

— Превъсходенъ ударъ, Евгение, извика Преторътъ, като да раздразни съ туй въсторга на народа.

— Искусно опитване ты направи, добрий Вервике! извика Клодий, който чрезъ туй искаше да насърчи единоборца, за когото бѣ направилъ състезаніе.

И присмѣхитѣ, съ които са посрѣтнѣлихъ вѣковетѣ на Клодия, и особенно похвалитѣ, които са отдадохъ на Евгения, сѣкашъ по сличката ограда на цирка.

Между туй и на двамата гладиаторы лицата бѣхъ покриты съ паличицитѣ на шлемовѣтъ имъ, какъто бѣше по послѣ обичай у рыцаритѣ въ срѣвнитѣ вѣкове, но и главата бѣше главната цѣлъ на ударитѣ. Евгений като обзрихъ и той съ равню искусство коня си замахахъ съ копіето си да удари противника си по главата, а Вервикъ издигна щита си за да са запази, но остроото око на Евгений не изгуби тѣзи критическа минута; той нечаяно свисши копіето си и го заби въ гърдытъ на противника си и Вервикъ полетя и падна долу.

— Да живѣе Евгений! да живѣе Евгений викаше народътъ.

— А пакъ азъ изгубихъ десетъ сестреци промѣрмора играчтъ.

— Нави са! извика Панса съ сѣдинческый тонъ.

А народътъ, като въ началото още на безчеловѣчното наслаждение на зрѣлището и за туй още не ожесточенъ, поиска милость за навитыя. Но една присѣлникъ слугитѣ на цирка и разумвахъ че съжеляніето бѣ вече късно. Копіето бѣ вече пронизало сърцето на Галла, очитѣ му вече бѣхъ угаснали, и кръвта въ която са държи животътъ, напояваше пѣска,

— О, колко скоро са свърши увеселението! извика челоубколюбивата довица; една го видѣхми.

— Имашъ право; и непростителенъ е навитыйтъ гладиаторъ, от-